



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 259/2023-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED]

[REDACTED], proti postupu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, postupu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže a postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava a jeho rozhodnutiu, na základe ktorého bolo 24. marca 2022 vyradené telefónne číslo [REDACTED] z databázy systému, takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 4. mája 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľov vo veci namietaného porušenia ich práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo“), Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej aj „generálne riaditeľstvo“), ako aj postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava (ďalej aj „ústav na výkon trestu odňatia slobody“, spolu ďalej aj „porušovatelia“) a rozhodnutím, na základe ktorého bolo 24. marca 2022 vyradené telefónne číslo [REDACTED] z databázy systému určeného na zabezpečené telefonovanie. Sťažovatelia navrhujú (i) porušovateľom zakázať pokračovať v porušovaní práva podľa čl. 8 ods. 1, 2 dohovoru, (ii) ústavu na výkon trestu odňatia slobody prikázať zrušiť rozhodnutie pedagóga o uložení trestu

za disciplinárne previnenie oznámené 22. apríla 2022 a (iii) priznať finančné zadostučinenie. Žiadajú aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vykonáva doživotný trest odňatia slobody. Pedagóg ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ing. Machala sťažovateľovi 24. marca a 5. apríla 2022 ústne oznámil, že preventívno-bezpečnostnou službou ústavu bolo zistené a spísané podozrenie z disciplinárneho previnenia sťažovateľa. Jeho skutkovým základom je tvrdenie, že telefónne číslo [REDAKOVANÉ] nie je evidované na sťažovateľku 1 [REDAKOVANÉ], ako to uviedol sťažovateľ v žiadosti o umožnenie používať telefónne zariadenie, a preto bolo vyradené z databázy systému určeného na účely zabezpečenia telefonovania. Sťažovatelia od 24. marca 2022 nemohli udržiavať prostredníctvom tohto čísla rodinný kontakt (sťažovateľka 1 je družkou sťažovateľa a maloletá sťažovateľka je ich dcéra). Pedagóg sťažovateľovi 22. apríla 2022 oznámil uloženie trestu za disciplinárne previnenie spočívajúceho vo vyradení čísla z databázy.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Akt subjektov činných v mene ústavu na výkon trestu odňatia slobody v súvislosti so zrušením telefónneho styku sťažovateľov bol svojvoľný, nezákonný, účelový a založený na preukázateľne vymyslených tvrdeniach s pravdepodobným cieľom úmyselne poškodiť na právach sťažovateľov, čo najprehľadnejšie dokrešľuje znenie predloženej zmluvy o poskytovaní elektronických služieb č. 803 061 14 (ďalej len „zmluva“). Zo zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu odňatia slobody“) nevyplýva, že telefónne číslo, ktoré odsúdená osoba chce dať zaevidovať pre účely telefonovania s blízkou osobou, musí byť na túto osobu u prevádzkovateľa telekomunikačnej služby reálne zaevidované. V prípade podania žiadosti o povolenie telefonovať s blízkou osobou je odsúdená osoba povinná preukazovať len vzťah k tejto osobe.

4. Zásah do práv sťažovateľov nebol odstránený ani po predložení zmluvy sťažovateľom pedagógovi, resp. riaditeľovi ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorým spochybnil relevantnosť a zákonnosť podozrení o disciplinárnom previnení. Sťažovatelia prostredníctvom uvedeného čísla udržiavali dlhodobý rodinný styk, a to od času výkonu väzby sťažovateľa a aj po jeho odsúdení.

5. Absentuje zákonná úprava, ktorá by sťažovateľom poskytla primerané informácie o okolnostiach a podmienkach, za ktorých sú väzenské orgány oprávnené uchýliť sa k napadnutým opatreniam, ktoré zasiahli do ich práv na rešpektovanie súkromného a rodinného života. Vnútroštátne právo im neposkytovalo žiadnu právnu ochranu proti svojvoľnému zasahovaniu orgánov verejnej moci do práv zaručených dohovorom (rozsudok Maslák proti Slovensku z 31. 3. 2022, č. 38321/17). Sťažovatelia neboli zapojení do rozhodovacieho procesu o zásahu do ich práv v miere postačujúcej na ochranu ich záujmov. Zákon nestanovuje žiadnu účasť väzňa na takomto rozhodovaní. Samotné rozhodnutie o zásahu nebolo sťažovateľovi doručené, zákon to nevyžadoval.

6. Okrem ústavnej sťažnosti sťažovatelia nemali iný opravný prostriedok podľa čl. 47 ods. 1 charty a čl. 13 dohovoru, ktorý by im umožnil domôcť sa kontroly zákonnosti a nevyhnutnosti zásahu do ich práv pred súdom. V súvislosti so zrušením telefónneho styku nemali prístup k účinnému mechanizmu, v ktorom by bolo bez zbytočných prietahov nezávisle rozhodnuté o tom, či sú splnené

podmienky na legálny zásah do ich práv. Poukázali aj na nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 456/2021 z 10. februára 2022. Ponechanie kontroly len na väzenských orgánoch zvyšuje možnosť zneužívania ich právomoci na nelegitímne účely ako v prípade sťažovateľov.

7. Sporné konanie subjektov činných v mene ústavu na výkon trestu odňatia slobody vykazuje i naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 326 Trestného zákona, preto túto časť ústavnej sťažnosti navrhujú postúpiť príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 291/2022-5 z 1. júna 2022 bol sudca Miloš Maďar vylúčený z konania a rozhodovania v tejto veci sťažovateľov, preto v súlade s čl. III bodom 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 rozhodoval v tejto veci senát v zložení uvedenom v záhlaví tohto uznesenia.

9. Sťažovatelia broja v podstate proti dôvodom, pre ktoré bol sťažovateľovi uložený disciplinárny trest (opatrenie). Namietajú nesprávne posúdenie obsahu zmluvy, svojvôľu a absenciu dôvodov na následné vyradenie telefónneho čísla, prostredníctvom ktorého udržiavali rodinný styk.

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľov a z toho vyplývajúcim viacerým nedostatkom niektorých zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať ich na doplnenie podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natoľko zrozumiteľné, že umožňuje realizovať ústavný prieskum.

12. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľmi formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľov je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

13. Ústavný súd pripomína princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého môže ústavný súd konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať jeho ústavnou sťažnosťou, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom, resp. iným orgánom verejnej moci prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Zmysel a účel uvedeného princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity ochrany ústavnosti ústavným súdom podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne pozri sp. zn.

III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, IV. ÚS 461/2018, II. ÚS 137/2019, I. ÚS 227/2019, II. ÚS 425/2021).

14. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

15. Ústavný súd poukazuje na § 18 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), podľa ktorého prokurátor dozerá, aby v celách policajného zaistenia, v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia, boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 18 ods. 3 písm. c) zákona o prokuratúre je prokurátor oprávnený písomným príkazom zrušiť rozhodnutie alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miesta výkonu väzby alebo trestu, resp. ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom.

16. Ústavný súd zároveň poukazuje na § 96 zákona o výkone trestu odňatia slobody, v zmysle ktorého dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o prokuratúre. Prokurátorský dozor sa v zmysle uvedenej právnej úpravy vykonáva prostredníctvom oprávnenia prokurátora vstupovať do miest, kde sa vykonáva trest odňatia slobody v akomkoľvek čase s tým, že prokurátor musí mať prístup do všetkých priestorov. Navyše má právo nazerať do dokladov, ktoré súvisia s výkonom trestu odňatia slobody. S obvinenými a odsúdenými môže hovoriť aj bez prítomnosti tretích osôb. Môže preverovať rozhodnutia a opatrenia orgánov vykonávajúcich správu zariadení ústavu a priestorov ústavu zodpovedajúcu zákonom a ostatným všeobecne záväzným právnym predpisom. Má oprávnenie požadovať od zamestnancov vykonávajúcich správu miest ústavu a ich priestorov potrebné vysvetlenia, predloženie spisov a rozhodnutí týkajúcich sa pozbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody obvinených a odsúdených.

17. Ústavný súd upriamuje pozornosť aj na celú ôsmu časť zákona o výkone trestu odňatia slobody, ktorá obsahuje aj procesné ustanovenia týkajúce sa konania o disciplinárnom previnení. Tieto poskytujú odsúdenému a ďalším osobám priestor na účasť na rozhodovacom procese o ich právach a oprávnených záujmoch. Definícia účasti takéhoto konania uvedená v § 97c zákona o výkone trestu odňatia slobody hneď na prvý pohľad podľa názoru ústavného súdu poskytuje priestor aj na zapojenie sťažovateľiek, ak tvrdia že sú priamo dotknuté na svojich právach, oprávnených záujmoch alebo povinnostiach rozhodnutím podľa tohto zákona.

18. Sťažovatelia podľa ústavného súdu neuviedli viaceré podstatné okolnosti týkajúce sa dodržania pravidiel konania podľa zákona o výkone trestu odňatia slobody, konkrétne to, či sťažovateľ žiadal o doručenie písomného rozhodnutia (§ 97g zákona o výkone trestu odňatia slobody), ani to, či proti rozhodnutiu podal on alebo sťažovateľky odvolanie (§ 97j). Uvedeným spôsobom mohol sťažovateľ a následne aj sťažovateľky dosiahnuť ochranu označených hmotných a procesných práv bez potreby obracať sa na prokurátora a ústavný súd.

19. Podľa § 31 ods. 1 a 2 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia

na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti. Podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo ním určený prokurátor. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že podnet a opakovaný podnet príslušným orgánom prokuratúry vo svojej stabilizovanej judikatúre považuje za účinné právne prostriedky nápravy v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06, III. ÚS 854/2016, I. ÚS 227/2019).

20. Z ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by sťažovatelia napadli namietané porušenie označených práv podnetom podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre.

21. Z uvedeného vyplýva, že orgánom verejnej moci, ktorý je v zmysle relevantnej právnej úpravy primárne kompetentný (a zároveň spôsobilý vzhľadom na jeho oprávnenia) zaoberať sa tvrdeniami sťažovateľov o nezákonnom zásahu do ich práv, je príslušný prokurátor v zmysle zákona o prokuratúre. Inak povedané, z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že sťažovatelia mali a majú možnosť domáhať sa ochrany nimi označených práv tak, ako to namietali v ústavnej sťažnosti, práve prostredníctvom príslušnej prokuratúry ako orgánu vykonávajúceho dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave na výkon trestu, ktorá je oprávnená a zároveň povinná v prípade zistenia porušenia právnych predpisov ústavom na výkon trestu vo vzťahu k osobe sťažovateľa (a prostredníctvom neho k sťažovateľkám) zabezpečiť nápravu nezákonného stavu.

22. Nevyužitie prostriedku nápravy prostredníctvom orgánov prokuratúry nemožno nahrádzať podaním ústavnej sťažnosti, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (m. m. I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05, IV. ÚS 126/07, I. ÚS 732/2013).

23. Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zotrváva na tom, že každý sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov. V okolnostiach veci sú teda sťažovatelia povinní obrátiť sa na príslušnú prokuratúru s požiadavkou o preskúmanie zákonnosti napadnutých rozhodnutí ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Sťažovatelia uvedený postup nevyužili ani neuviedli konkrétne skutočnosti alebo právne dôvody, prečo tak urobiť nemohli alebo nemuseli (m. m. Papaj proti Slovensku, rozhodnutie z 18. 10. 2022, sťažnosť č. 41510/16 a č. 81651/17, bod 12).

24. Ak sťažovatelia v ústavnej sťažnosti k jej prípustnosti podporne argumentujú nálezom ústavného súdu č. k. III. ÚS 456/2021 z 10. februára 2022, ústavný súd konštatuje, že označené rozhodnutie ústavného súdu nie je aplikovateľné na skutkovú situáciu sťažovateľov z dôvodu, že vôbec neriešilo otázku posudzovania prípustnosti ústavnej sťažnosti smerujúcej proti ústavu na výkon trestu odňatia slobody (ako to je v prípade sťažovateľov). Rozdiel medzi skutkovou situáciou sťažovateľov a sťažovateľa, ktorého sa týkal označený nález ústavného súdu, je zároveň daný aj tým, že kým sťažovateľ, ktorého sa týkal označený nález ústavného súdu, sa najprv, odvolávajúc sa na čl. 47 ods. 1 charty, neúspešne domáhal možnosti súdneho prieskumu postupu orgánov činných v trestnom konaní pred všeobecnými súdmi a až následne podal ústavnú sťažnosť

smerujúcu proti všeobecnému súdu, tak v prípade sťažovateľov z obsahu ich ústavnej sťažnosti vyplýva, že sa pred podaním ústavnej sťažnosti najprv, odvolávajúc sa na čl. 47 ods. 1 charty, vôbec nedomáhali odstránenia nimi tvrdeného zásahu do ich práv iniciovaním konania pred všeobecnými súdmi. Uvedené tak len podporuje záver ústavného súdu o neprípustnosti ústavnej sťažnosti sťažovateľov.

25. Časť námietok sťažovateľov smerovala k profesionalite správania príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže. Z toho dôvodu považuje ústavný súd za vhodné odkázať na prvotný prostriedok nápravy, ktorý obvineným osobám vo väzbe a odsúdeným osobám poskytuje právna úprava, a to na § 65da a nasledujúce zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Zbore väzenskej a justičnej stráže“), ktoré upravujú systém podávania sťažnosti podliehajúci kontrole zo strany generálneho riaditeľstva a ministerstva.

26. Z uvedeného tak jasne vyplýva, že orgánmi verejnej moci, ktoré sú v zmysle relevantnej právnej úpravy primárne kompetentné (a zároveň spôsobilé vzhľadom na ich oprávnenia) zaoberať sa tvrdeniami sťažovateľov o nezákonnom zásahu do ich práv činnosťou ústavu na výkon trestu odňatia slobody, sú príslušné zložky Zboru väzenskej a justičnej stráže a ministerstvo v zmysle zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže a príslušný prokurátor v zmysle zákona o prokuratúre (m. m. II. ÚS 425/2021). Sťažovatelia neuviedli, či využili tieto právne prostriedky.

27. Vychádzajúc z už uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov v časti smerujúcej proti postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava a jeho rozhodnutiu ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

28. Vzhľadom na to, že sťažovatelia v petite podanej ústavnej sťažnosti bez ďalšieho označili ako porušovateľov svojich práv aj ministerstvo a generálne riaditeľstvo, ktoré však vo vzťahu k podanej ústavnej sťažnosti (vecne sa týkajúcej uloženia a výkonu disciplinárneho trestu sťažovateľovi) neboli pôvodcami žiadneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu (nemohli teda vyvolať porušenie ich práv), ústavný súd zistil splnenie dôvodov na odmietnutie sťažovateľmi podanej ústavnej sťažnosti v tejto jej časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

29. Tento spôsob rozhodnutia možno vzťahnúť aj na návrh sťažovateľov postúpiť vec príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní. Ústavný súd uvádza, že sťažovatelia neuviedli žiadnu okolnosť, ktorá by im bránila podať trestné oznámenie. Zo zákona o ústavnom súde nevyplýva možnosť rozhodnúť takýmto spôsobom o ústavnej sťažnosti.

30. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol (bod 1 výroku tohto uznesenia), bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uplatnenými v ich ústavnej sťažnosti.

III.1. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom:

31. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden

z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

32. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľov nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľov o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu